

בש"פ 1362/18 - מדינת ישראל נגד מוטי אזולאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1362/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מוטי אזולאי

בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד איתן און

החלטה

1. בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 1.3.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 6755-05-16 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

עמוד 1

רקע והליכים קודמים

2. עובדות כתב האישום והשתלשלות ההליכים בעניינו של המשיב תוארו בהחלטה קודמת שניתנה על-ידי בית משפט זה (בש"פ 6641/17, השופט י' דנציגר) משכך, אינני מוצאת מקום לשוב ולפרט את פרטי כתב האישום והשתלשלות ההליכים. אציין בתמצית כי ביום 2.6.2016 הוגש כתב אישום נגד המשיב, המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן בצוותא. מכתב האישום עולה כי במועד שאינו ידוע קשר המשיב קשר לייבוא סמים יחד עם שני בני זוג (להלן: בני הזוג) ואחרים. במסגרת הקשר סוכם על שליחת חבילות ובהן סמים לכתובות של בני הזוג. החבילה הראשונה הכילה סמים בכמות שאינה ידועה למבקשת ונאספה בדואר על-ידי אחד מבני הזוג. החבילה השנייה הכילה סם מסוג קוקאין בשקל 2.5 ק"ג, אשר נתפס על-ידי המשטרה ביציאה מסניף הדואר ממנו נאספה על-ידי אחד מבני הזוג.

4. עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, עתרה המדינה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בשלב ראשון הסכים בא-כוח המשיב לקיומו של ניצוץ ראייתי, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד למתן החלטה אחרת. בהמשך, משלא הסכימו הצדדים על קיומה של תשתית ראייתית לכאורה, הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר מעצר. ביום 13.7.2016 התקבל התסקיר ממנו עולה כי קיים סיכון להמשך התנהגות שלילית מצד המשיב, ולפיכך המליץ שירות המבחן כי המשיב ישתלב בטיפול במסגרת המעצר. ביום 31.8.2016, לאחר מספר דיונים וקבלת תסקיר משלים, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

5. ממועד בקשת הארכת המעצר הקודמת בבית משפט זה, התקיימו שני דיוני הוכחות, ובוטלו שני דיונים, בשל טענת בא-כוח המשיב לחסר בחומרים הקשורים לעדותם של בני הזוג ובשל מחלתו של המשיב. בתיק קבועים, נכון להיום, שני מועדי הוכחות לחודש מאי 2018. למען שלמות התמונה אציין כי בני הזוג הורשעו, בנפרד ובמועדים שונים, על פי הודאתם, בקשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן בצוותא.

טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי נשקפת מהמשיב מסוכנות רבה לביטחון הציבור בשים לב לחומרת המעשים המיוחסים לו. עוד מדגישה המבקשת כי המעשים בוצעו על ידו זמן קצר לאחר הרשעתו בהחזקת סם שלא לשימוש עצמי ובהחזקת חפץ החשוד כגנוב, ובטרם שנגזר דינו. כמו כן, מתסקירי שירות המבחן עולה כי המשיב נעדר רצון לטפל בהתמכרותו, ואף הודה בפני שירות המבחן כי הוא ממשיך לצרוך סמים. בנוסף, טוענת המבקשת כי הימשכות ההליכים נובעת גם מבקשות הדחיה מטעם המשיב, קשיי ייצוג, רצונו של המשיב למיצוי הליכי מעצרו וכן בשל ניסיונות הידברות עם המבקשת.

7. בדיון מיום 20.2.2018 טען בא-כוח המשיב כי משההליך נמשך זמן רב, ועל אף שההליך מצוי ב"ישורת האחרונה", הרי שנקודת האיזון בעניינו נוטה לעבר שחרורו ממעצר. כמו כן, טוען המשיב כי לא ניתן ללמוד על מסוכנותו של המשיב מתסקיר שירות המבחן, מאחר ומדובר בתסקיר מלפני כתשעה חודשים, אשר אינו משקף את המציאות כיום לפיה מסוכנותו של המשיב פחתה. כן נטען כי עקב התנאים המגבילים והפיקוח האלקטרוני נמנע מהמשיב קבלת טיפול רפואי.

8. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

9. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015); בש"פ 9394/17 מדינת ישראל נ' שמואל, פסקה 10 (7.12.2017)).

10. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. המעשים המיוחסים למשיב חמורים ביותר. על מסוכנותן של עבירות הסמים אין צורך להכביר במילים. עבירות הסמים המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לשלום הציבור ובטחונו, ובמיוחד שעה שעבירות אלה בוצעו על ידי המשיב בסמוך להרשעתו בעבירת סמים אחרת ואף בטרם נגזר דינו, דבר המעיד גם על היעדר מורא מאימת הדין. כמו כן, ההתרשמות השלילית של שירות המבחן ועברו הפלילי של המשיב בעבירות סמים, מעידים אף הם על מסוכנותו.

עם זאת, יש לזכור כי במסגרת האיזון יש לקחת בחשבון אף את קצב התקדמות ההליך. במקרה שלפנינו, אמנם חלף פרק זמן של כשנה וחצי מאז תחילת ההליך, אולם נדמה כי לעת הזאת ההליך מתנהל בקצב משביע רצון, ולרבות קיומם של מספר מועדי דיונים הקבועים בתוך תקופת ההארכה המבוקשת. לפיכך, לנוכח המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים למשיב, ולנוכח התקדמות ההליך, אני סבורה כי בשלב זה נקודת האיזון אינה נוטה לעבר זכותו של המשיב לחירות.

11. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים החל מתאריך 1.3.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 6755-05-16 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באדר התשע"ח (22.2.2018).

ש ו פ ט ת